

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ
УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Име кандидата	Ана Вуковић
Уметничка област	Примењене уметности и дизајн
Име ментора	Данило Стојановић, ред. проф.
Назив уметничког пројекта	„Кућа снова, надреализам у ентеријеру-музејска поставка у породичној кући Милене Павловић Барили у Пожеревцу“
Комисија за писање извештаја	Данило Стојановић, ред проф у пензији, Факултет примењених уметности у Београду (ментор); Др Миланка Тодић, ред проф у пензији, Факултет примењених уметности у Београду; Ранко Бочина, ред проф, Факултет примењених уметности у Београду; Тања Манојловић, ред проф, Факултет примењених уметности у Београду; Др Александар Милојковић, доцент, Грађевинско архитектонски факултет у Нишу
Датум седнице Наставно уметничко научног већа на којој је именована Комисија	07. 11. 2018 г.
Број одлуке о именовању Комисије	Бр. 03 - 13/108 – II/2 од 30. 10. 2018 г.

2.Биографија кандидата

Име презиме	Ана Вуковић
Место и датум рођења	29.08.1982 г., Земун
Адреса	Авијатичарски трг 3., Земун
Телефон	063 8282464
E-mail адреса	a.vukovic82@gmail.com

Ана Вуковић је рођена 1982 г. у Земуну. Завршила је средњу Школу за дизајн у Београду док је факултетско образовање стакла на Факултету примењених уметности у Београду и добила звање дипломирани архитекта унутрашње архитектуре 2007 године. Докторске студије на Факултету примењених уметности у Београду уписује 2015 године, на студијском програму Примењена уметност и дизајн а на ужој уметничкој области Унутрашња архитектура и дизајн намештаја.

Професионално искуство почела је да ствара одмах по завршетку факултета а значајније током ангажовања у студију G:dsgn, специјализованом за пројектовање, дизајн и извођење ентеријера хотелских, угоститељских и трговинских објеката као и резиденцијалних приватних ентеријера. Професионално ангажовање (2009 г. – 2012 г.) је подразумевало израду пројектне графичке документације свих фаза рада, сарадњу са инвеститорима и клијентима као и надзор радова на терену. Један од пројеката на коме је сарађивала у тимском раду Хотел Лавина, Јахтинг клуб Gabbiano, Београд, ланац ресторана Монумент, Београд, Pop Lounge & Restaurant Perla, Будва; такође коауторски рад за дизајн ентеријера угоститељског простора Bar & Restaurant Babaluu у Будви и ресторан Мантра у Подгорици. У истом студију учествовала је на реализацији великог броја станова и кућа у Србији, Црној Гори и Хрватској.

У студију Dzunic Design, који је пословао који је пословао као екстерно одељење архитектонског бироа у Индији, имала је прилику да сарађује 2013 г. као коаутор на пројектима за дизајн и реализацију ентеријера хотелских, угоститељских и приватних стамбених простора високе категорије. Учествовала је у свим фазама рада, од креирања концептуалног развоја идентитета ентеријера као и у изради комплетне пројектне документације. Неки од реализованих пројеката су Комплекс вила, Kasauli, Индија; Spa centar Gurgaon, Индија; узорни стан и пословни простор агенције за маркетинг Gurgaon, све у сарадњи са Tata Housing Development, Индија. Самостални ауторски пројекти су комплетан ентеријерски пројекат за породичну кућу резиденције Raheja, Мумбај, Индија; идејно решење ентеријера хотелских соба за Hotel Inn, Београд.

У студију Comforteam из Београда, у периоду 2014-2017 године била је ангажована као сарадник и коаутор на многобројним пројектима за дизајн ентеријера и намештаја стамбеног типа високе

категорије. Водила је апсолутни надзор радова у њиховој реализацији у свим фазама и координацију са свим подизводјачким фирмама.

Од 2018 године ради као самостални дизајнер ентеријера и намештаја свих намена. Међу значајнијим су Casa del Mare, Црна Гора који је обухватио идејно решење, комплетан извођачки пројекат ентеријера са свим детаљима као и извођачки надзор, такође, приватна резиденција у Требињу, канцеларијски и мултимедијални простор у Београду, ресторан Perla II, Црна Гора...

Савременим покретом и балетом се бави у оквиру балетског студија чији је члан од 2008 године који води др Вера Обрадовић Љубинковић. Члан је интернационалног плесног савеза CID. Сценско ангажовање остварила је у представи „Тело слика простор“, премијерно изведено 2017 године у режији др Вере Обрадовић Љубинковић. На фестивалу игре у Атени 2016 године наступала је у соло представи такође у истој режији. У кореодрами „Први бал“ игра улогу Мине Карацић у режији Жељка Алексића и Maximus art труппе која је премијерно изведена 2012 године. Исте године је остварила самосталну улогу у камерној опери „Петроград“ у режији Обрадовић Вере Љубинковић са улогом Љубичаста кринолина.

3. Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

Суштински, докторски уметнички пројекат, арх Ане Вуковић припада области Примењених уметности што би термилошки требало да значи, како нешто што је ликовни израз аплицирати (применити) у простор или можда другачије, како ликовну уметност или њен део применити у простор а да тај простор у себи има све одреднице тог ликовног сегмента, правца као аутентично ликовно дело са ауторским печатом. Као основна проблематика било је питање може ли уметник аутор, мислилац или градитељ својим радом, својом поетиком, способностима, изражајним средствима, ликовним причама, мислима, осећањима, духом, свесним или подсвесним стањима објектима, просторима, да да нову вредност, да их поистовети са одређеним ликовним правцима или покретима у овом случају са авангардним покретом Надреализма. Откривати и спознати себе је изузетан процес, то је једна од мисли арх Ане Вуковић и како у постојеће тумачење покрета Надреализма преточити своју спознају себе кроз креирање одређеног ентеријерског склопа и намене са карактеристикама правца а са аутентичним вредностима ликовног дела.

Кандидаткиња нам је у свом докторском пројекту предочила кључне речи, надреализам, снови, сликарство метафизике, ентеријер, интуитивно, несвесно, музејска поставка, породична кућа, дуализам... а ми бисмо рекли да доминира идеја да се приближе две наизглед удаљене и различите области, приближе принципи авангардног покрета надреализма и унутрашње архитектуре, архитектуре амбијенталних целина пошто се до сада, реално, надреализам није посебно остварио кроз ове области тако да се кроз тачке преклапања и раздвајања и повезивања принципа надреализма са неким поставкама ентеријера искристалисао лични однос кандидаткиње према сликарству метафизике и надреализма који ју је навео на размишљање о ентеријеру као простору у коме је могуће да се визуелизује унутрашњи свет појединца и да се изврши померање граница тог простора ка фокусу на симболичке ентеријерске елементе. Из тога следи да област унутрашње архитектуре у себи садржи уметничка и техничка својства која се морају довести на ниво спонтаности о коме се говори у Манифесту надреализма, како би третиран простор добио прерогатив припадања надреализму и самим тим и принцип дуалности се може тумачити да ма колико неки појмови и области били удаљени ипак се јавља одређена кохерентност која представља основ за разматрање њихових међусобних утицаја.

Предмет овог уметничког докторског пројекта представља процес аналитичко теоријског размишљања о ентеријеру као о простору који обједињује различите идентитете и који се трансформише у складу (односу) са афинитетима аутора, личном ликовном поетиком и употребним одредницама, наменом на примеру конкретног простора у аутентично уметничко дело. Ентеријер је инспиративно поље за артикулацију надреалистичке мисли која је главна водила овог докторског уметничког пројекта. Истраживање, пре свега у теоријском смислу полази од анализе раних почетака оснивања покрета надреализма, његов развој, представнике и утицаје, посебно кроз компарацију и дијалог са покретом Модерне.

Уметнички циљ пројекта сагледава се кроз то што амбијентална целина или ентеријер подстичу спиритуалност и нова чулна искуства кроз питање да ли је наше будно стање сан а сан наша права реалност или да ли је могуће у простору остваривање сна кроз реалност у међусобној синергији на психичком нивоу у области несвесног стимулишући унутрашња искуства и стања. Све су то суштине надреалистичког покрета који само на специфичан начин може да се имплементира у ентеријерски склоп.

Основне поставке рада подразумевају да се мисаона уметничка водила реализује на конкретном објекту и простору који је у овом случају породична кућа Милене Павловић Баријли у Пожеревцу. Идеја је била да се кроз простор који сублимује живот уметнице и који треба да се ентеријерски прилагоди да свеобухватно и препознатљиво дочара њен живот и на најубедљивији начин буде носилац њеног рада који би се тако јасно презентовао и објаснио публици. Да ли у простору може да постоји несвесно, како му покренути енергију да би му се препознала аура и вивидум (како каже ауторка) који су невидљиви на први поглед. У надреализму је однос према предметима израженији него према елементима архитектуре. Како избећи да простор инспирисан елементима надреализма не остане на нивоу сценографског... како постићи да у простору аплицирање дела која су препознатљива из надреалистичког сликарства и њихових елемената дочаравају суштину новог уметничког дела. Све те проблеме, недоумице и питања кандидаткиња је на веома успешан начин успела да претвори у нову просторну, степеновану уметничку вредност, јасно и убедљиво.

Кроз анализу постојеће породичне куће и постојећег галерујског простора, истовремено са преплитањем живота и рада уметнице и живота њене породице, дочаравајући периоде у њеном животу, однос јавног и приватног живота, однос јаве и сна, позиционирање уметничких дела по времену и месту где су настала, њихово позиционирање за најбоље сагледавање и разумевање (паралелна стварност) и преклапање животних делатности, јавно и приватно, избегавањем затворених целина и омогућеном флуидном кретању, омогућеном интерактивном процесу скривања и откривања просторних фрагмената употребом различитих материјала са идејом да се постигне максимална стимулација свих чула кроз синергију посматрача, садржаја и амбијената па и кроз употребу звука и одређених светлосних ефеката... кроз све те анализе остварене су основне поставке рада које на тај начи заокружују комплетну мисао и намеру а то су, надреализам, ентеријер, сликарство Милене Павловић Барили и простор који представља распон времена од њеног рађања, детињства, сазревања и коначно место сагледавања њене уметности и целокупног ликовног правца коме је највише припадала и који објашњавају њу саму, њену поетику и њен живот. Мало је уметника који су се у свом уметничком стваралачком животу кретали у толико великом дијапазону различитих уметничких стилова а да при том остану доследни себи. Била је емотивна, романтична, загонетна, мистериозна и увек у жељи за остваривањем личне слободе. Њено дело може се пратити и ишчитавати путем елемената свог тајног, скривеног језика као што су светлост (светлост лампе, мудрост живота, пламен,

предавање, љубав...), маска (раздвајање спољашњег и унутрашњег света, откривање и скривање), рука (која се види, крије тајну, преноси енергију и мисли...), летење (ослобођена душа, веза земље и неба, маштовитост, интелигенција, птице, симбол бесмртности...). Све су то кодови које је кандидаткиња својим уметничким сензибилитетом, умећем и поетиком пренела у дати простор и тако дочарала суштину живота и мисли изузетне сликарке Милене Павловић Барили а истовремено створила ентеријер потпуно аутентичног ликовног печата који савршено коинцидира са суштином уметничког и ликовног правца као што је Надреализам и у крајње уметничком смислу помера себи циљеве ка вишој трансценденталности, тако да се обраћа директно посматрачу и кориснику изазивајући у њему, дубље размишљање и закључке. Овај докторски уметнички пројекат истиче значај и вредост симболичног приступа у архитектури и представља велики допринос у оквиру области Примењена уметност и дизајн а уже Дизајну ентеријера и намештаја.

4. Оцена остварених резултата

Докторски уметнички пројекат арх Ане Вуковић, „Кућа снова, надреализам у ентеријеру – музејска поставка у породичној кући Милене Павловић Барили у Пожеревцу“, генерално припада области Примењених уметности и дизајна а уже, Дизајну ентеријера и намештаја али може да се схвати и шире као једна апсолутна тенденција ка синтези свих уметничких израза пре свега зато што је кандидаткиња оријентисана својом личном ликовном поетиком и интересовањем ка општим местима везаним за свеукупно ликовно стваралаштво а пре свега за изузетно специфичан и значајн културно и ликовно важан покрет, Надреализам, што свакако даје посебан дискурс овом докторском уметничком пројекту и његовој анализи.

Кандидаткиња на инвентиван начин, полазећи од одреднице да је архитектура пре свега уметност и дилеме да ли је архитекта уметник ослобођен сваког спутавања духа или инжињер као и кључних речи, Надреализам, сликарство метафизике, ентеријер, интуитивно, несвесно, снови, музејска поставка, породична кућа, дуализам... ствара један интересантан уметнички пројекат који нам приближава и објашњава многе недоумице када је у питању уметничко стваралаштво кроз прожимање само на изглед удељених области, архитектонског стваралаштва и ликовног стваралаштва надреализма пре свега оријентисаног ка духовном и подсвесном.

Методологија процеса рада и поступак реализације, односно ликовног и обликовног истраживања разјашњавају идеју рада и поетику стварања кроз процес који је подразумевао све могуће личне дилеме у процесу стварања и сазревања стваралачке мисли. Овим докторским уметничким пројектом се промовишу садржај и вредност третирања архитектонских просторних склопова у најширем смислу значења повезујући их са ликовним сензибилитетом и склоностима ствараоца – пројектанта које у основи мора да постоје уколико желимо да обликовање простора подигнемо на ниво уметничког израза. Инспирација, интроспекција или самообјашњавање и посматрање личног креативног процеса, унутрашње дилеме су само део креативне подлоге сваког пројектанта као и образовање, имагинација и друштвено културна ангажованост.

Кроз методе примењене у истраживању, ликовном и пројектантском креирању као и кроз очекиване резултате укупног ангажовања остварен је уметничко – истраживачки допринос новим сазнањима и вредностима унутар уже уметничке области и у великој мери је учињен корак напред у вечитој тежњи ка синтези уметничких изражавања и суштина.

5.Критички осврт Комисије

Докторски уметнички пројекат кандидаткиње арх Ане Вуковић под називом „Кућа снова, надреализам у ентеријеру - музејска поставка у породичниј кући Милене Павловић Барили у Пожеревцу“ обухвата сву проблематику којом је кандидаткиња зелела да се бави и коју је навела у пријави тема за израду докторског уметничког пројекта. Према сазнањима комисије њен докторски уметнички пројекат представља оригинално уметничко дело и у потпуности квалификује кандидаткињу за академско и уметничко звање доктор уметности.

Ширина ове теме поред ликовно-теоријског дела даје значајно место ауторкиним личним ликовно-пројектанским склоностима и изразу као и ставу да простор и његови садржаји могу да представљају инспиративно поље суштини неког или сваког уметничког покрета и колико на индиректан начин могу да допринесу њиховом развоју и разумевању, свакако и обрнуто па тако и на стварање посебног архитектонског рукописа и његовог степеновања ка новим вредностима.

То су све одреднице и питања која су обликовали суштину овога рада који смо имали прилику да сагледамо и који треба да иницира размишљање о ентеријеру као амбијенталној целини аутентичне поетике, покретањем нових чулних искустава домошљањем естетске форме настале у синергији архитектонског сагледавања одређеног ликовног правца на путу ка могућем идеалу уметничке лепоте представљајући подлогу за разумевање једно другог.

Назначити оно што се на први поглед не види, оно чулно, симболично и све то повезати директно са стваралаштвом Милене Павловић Барили, је изузетан покушај повезивања уметничке поетике надреалистичког покрета у целини и сликарства као саставног дела покрета са архитектонским ауторским изразом којим се покушава остварити целина обједињена кроз дух сликарске димензије са специфично третираним просторним приказом који суштински прераста у исти уметнички покрет обојен уметничком личношћу кандидаткиње, уствари представља суштину овог докторског уметничког пројекта.

6. Закључак са образложењем доприноса пројекта уметности

Као закључак, констатујемо да је кандидаткиња арх Ана Вуковић, избором теме, анализом у ликовном и теоријском смислу остварила изузетни помак у повезивању општих суштина ликовних праваца и покрета у најширем смислу кроз један конкретни амбијентални простор или ентеријерски склоп који на тај начин постаје ликовно исходиште, обједињујући различите идентитете у распону између историјског и савременог, органског и неорганског, свесног и несвесног, видљивог и невидљивог а све кроз аутентичан ауторски печат еквивалентан општем схватању ликовног правца само аплицираног у задати простор.

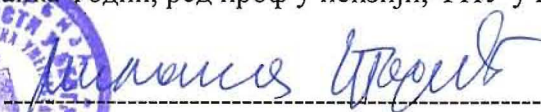
Чланови комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Кућа снова, надреализам у ентеријеру-музејска поставка у породичној кући Милене Павловић Барили у Пожеревцу“, кандидаткиње арх Ане Вуковић са задовољством предлажу Научном уметничком наставном већу Факултета примењених уметности у Београду и Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвате овај извештај и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта арх Ане Вуковић.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

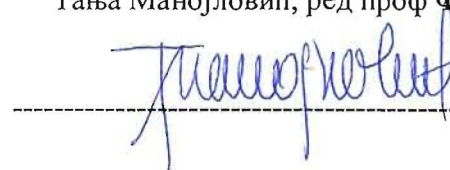
Данило Стојановић, ред проф у пензији, ФПУ у Београду

Др. Миланка Тодић, ред проф у пензији, ФПУ у Београду

Тања Манојловић, ред проф ФПУ у Београду

Ранко Бочина, ред проф ФЛУ у Београду

Др. Александар Милојковић, доцент, Грађевинско архитектонског факултета у Нишу

